

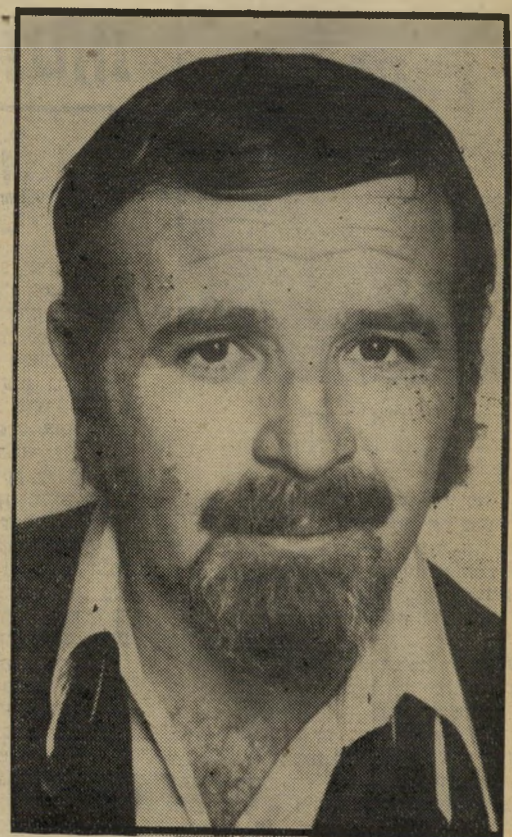
ליאורה לפידות:

.. נמאס לי כבר להיות דוגמנית צמרת!"

אורי פירסט:

..מקווה שלא יתנו להן לסגור את סליגסברג!"

שבח וייס:

..לכתבים הפרלמנטריים עוצמה אדירה בכנסת!"

אורי פירסט מוכר לכם כשדרן רצף בטלוויזיה וכגישה של דליה מזור. לי הוא מוכר גם כמורה שלי להיסטוריה בבית-הספר התיכון.

בימים אלה קראתי בעיתונים שעומדים לסגור את בית-הספר, שבו עשיתי את בחינות הבגרות ועברתי את ארבע שנותי היפות ביותר. פניתי אל אורי, המשמש כסגן מנהל בית-הספר:

● **מדוע סוגרים את בית-הספר התיכון עלי שם סליגסברג?**

אספר לך בקיצור: לפני עשר שנים נפתח משא-ומתן בין הדסה, שהיא בעלת בית-הספר ובין עיריית ירושלים על העברת הבעלות לעירייה. פירוש הדבר היה שהעירייה תיבנה מיבנה חדש בתלפיות-מזרח, ושבת-הספר יהפוך לחלק מרשת-החינוך העירונית.

בגלל חוסר תקציב לא מימשה העירייה את ההסכם. באו גשות הדסה לטדי קולק ודרשו מימוש ההחלטות. טדי אמר שאין לו תקציב, והציע כי בינתיים יעבור בית-הספר לרשות העירייה, אך ישאר במיבנה הנוכחי.

● **מדוע דורשות נשות "הדסה" מיבנה חדש לבית-הספר? עד כמה "שזכור לי זהו אחר המיבנים המודרניים, המרווחים והמשוכי ללים ביותר בארץ?"**

נכון, אך גשות הדסה טוענות כי החינוך העל-תיכוני הטכנולוגי חשוב יותר מחינוך תיכוני, ורוצות את מיבנה בית-הספר עבור המיכללה הטכנולוגית שבבעלותן.

● **מה קורה היום?**

חכי, לא גמרתי. העירייה הציעה שבית-הספר ישאר בחלקו במיבנה הקיים, וחלקו יעבור לבית-הספר כצנטרון. טעומד ריק הנמצא מול בית-הספר סליגסברג. גשות הדסה התנגדו בטענה, כי הפיצול יוריד את רמת בית-הספר. טדי קולק אמר: לא רוצות? תיסגרו. גשות הדסה אמרו: סוגרים.

● **מה עשיתם כדי להעביר את רוע הדי גזירה?**

אחרי שגשות הדסה כינסו את ציבור המורים והסבירו את עמדתן, החלטנו להקים ועד-פעולה.

● **זמה עשיתם?**

החלטנו להילחם בהחלטת גשות הדסה. פנינו לוועדת החינוך והתרבות של הכנסת, שהקימה ועדת-מישנה בת שני חברים — חברי-הכנסת יעקב גיל וחברי-הכנסת יהודה יפרת. פנינו גם ליושבי-ראש-הכנסת, מנחם סבידור, שפנה לבנות הדסה וביקש מהן לשקול מחדש את העניין. תשובתן הייתה, שהן דורשות התחייבות לפיה בית-הספר יועבר למיבנה חדש.

פנינו לעיריית ירושלים שהקימה ועדה לטיפול בנושא. אני מקווה שנקבל תשובות תוך שבועיים. עד אז, אני מקווה, לא יתנו לגשות הדסה לסגור את בית-הספר סליגסברג.

פרופסור שבח וייס הוא חבר-כנסת חדש, והוא גם אחד החברים הבולטים בכנסת העשירית. שלושה חודשים לאחר כינון הכנסת הוא כבר נאם יותר מחמש פעמים לפני המליאה, וגם צוטט באמצעי-התיקשורת. פניתי אל פרופסור וייס ושאלתי אותו:

● **אחרי שלושה חודשי חברות, איך אתה מרגיש בכנסת?**

אני מרגיש מצויין. היתה לי היכרות מוקדמת עם המוסד, הרי פירסמתי ספר בשם הכנסת.

יחד עם זאת, רגע ההשבעה היה אחד הרגעים המרגישים בחיי. באותו רגע כאילו התגשם חלום המשקף את ההיסטוריה היהודית — ילד שואה הזוכה להיות חבר בבית מחוקקים של מדינה יהודית! העובדה שביצע המכובדים היו גם הורי וגם שני ילדי גרמה לי להתרגי שות עצומה.

● **ואחרי שההתרגשות חלפה?**

אני מרגיש כמו במקום מוכר. לא מקום בלתי-יחשוב, אך בכל זאת מקום עבודה. אני עדיין מחפש את דרכי.

● **מה הפתיע אותך במיוחד בכנסת?**

הדבר המפתיע ביותר הוא העוצמה שיש לחלק מן העיתונאים המדווחים על החיים הפרלמנטריים.

בתקופת מילחמת העולם השנייה אמרו שיש מעצמות, והמעצמה השביעית היא העיתונות. אני אומר כי במישטר דמוקרטי יש זרוע מחוקקת, זרוע שופטת, זרוע מבצעת וזרוע נוספת היא הזרוע השייכת לעיתונות, ולא אני קורה הזרוע הנטויה.

● **ממה, לדעתך, נובעת עוצמה זו?**

העוצמה האדירה הזו שבידי העיתונאים נובעת מכמה תהליכים פסיכולוגיים. הפוליטיקאי היום הוא יצור אגרז צנטרי מאוד, הרוצה לבלוט ואינו רוצה להיות חלק מקבוצה. לשם כך הוא זקוק לשירותי העיתונאי. נוסף לכך, אל הפוליטיקה מגיעים אנשים עם יצר-התבטאות. חלק גדול מהפוליטיקאים אינם מסוגלים להתמודד אישית עם בעיות, והם זקוקים לכיתת-יוררים נגד יריביהם, ומשתמשים בעיתונאים.

● **מיהו לדעתך העיתונאי בעל ההשפעה הגדולה ביותר בכנסת?**

יש כמה עיתונאים: דן מרגלית, מתי גולן, דני בלון, גידעון רייכר ואפילו איש העולם הזה, יוסי ינאי. אבל עולים על כולם אנשי הטלוויזיה, שהמידף אחריהם הוא לא יאמן.

● **מהו הדבר המאכזב ביותר שנתקלת בו בכנסת?**

לפי שעה, האכזבה הגדולה ביותר שלי מהכנסת, היא העובדה שהכנסת לצורכי נאום הן לאין שיעור יותר קלות מאשר הכנת שיעור לסמינר באוניברסיטה.

הגברת דקת-הגו ובעלת הקול הענייני, ששימשה קריינית בתצוגת האופנה של רונאלד שוון, נראתה לי מוכרת. רק אחרי שנגמרה תצוגת האופנה והתקרבותי אליה, הסתבר לי כי זו היתה הדוגמנית הנודעת ליאורה לפידות.

שאלתי אותה:

● **ליאורה, החלפת מיקצוע?**

כן, נמאס לי כבר להיות דוגמנית!

● **גם דוגמנית צמרת?**

בעיקר דוגמנית-צמרת.

● **יש דוגמניות כגידך, שנראות פחות טוב מוכן, ושעדיין מהלכות על המסלול.**

נכון, אלא שאצלי זה קרה באקראי. לפני למעלה משנה, אחרי שילדתי, הזמינו אותי להשתתף בתצוגת אופנה. אמרתי שאני עדיין לא רזה מספיק, אך בעל החברה לא ויתר והציע לי להנחות את התצוגה. עשיתי את זה פעם, ומאז ההצעות לא הפסיקו לזרום.

אני מנחה תצוגות כמה פעמים בשבוע, ואני נהנית מכך הרבה יותר מאשר לדגמן. זהו, צריך לדעת מתי לפנות את הדרך לדוגמנית צעירות יותר ולפרוש מהמיקצוע בכבוד.